

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

SOMOGY MEGYEI TANÁCSA

Ügyiratszám: – dig. közzététel

Tárgy: letéti szabályok megsértése, szabálytalan letétkezelés, ügyvédi visszaélés

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Somogy Megyei I. Tanácsa FEGYELMI HATÁROZATA

Az ügy száma:-

Határozat száma: -

A tanács megjelölése: Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Somogy Megyei I. Tanácsa

Az eljárás alá vont személy neve, ügyvédi tevékenysége gyakorlásának formája, képviselője: (személyesen eljáró, ügyvédi névjegyzékből törölt)

Határozat meghozatalának módja: az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (továbbiakban: Üttv.), valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: FESZ) alapján, a 2021. november 12. napján megtartott tárgyaláson

Rendelkező rész:

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Somogy Megyei I. Tanácsa az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségét az alábbiak szerint állapítja meg:

Az eljárás alá vont személy az 1998. évi XI. tv. (továbbiakban:Üt.) 37. § a) pontjára figyelemmel, szándékos magatartásával elkövette

1 rb., folytatólagosan megvalósított, az Üt. 3. § (2) bekezdésének megsértését,

1 rb., az Üt. 30. § (2) bekezdésének megsértését,

1 rb., az Üt. 30. § (3) bekezdésnek megsértését,

1 rb., a 8/1999. (III.22.) MÜK szabályzat (továbbiakba: régi Etikai szabályzat) 9/4. pontjának megsértését

1 rb., az 1/2014. (XI.03.) MÜK szabályzat (továbbiakban: régi Letéti szabályzat) 16. § (1) pontjának megsértését,

1 rb., a régi Letéti szabályzat 19. § (2) pontjának megsértését,

1 rb., a régi Letéti szabályzat 21. § megsértését,

1 rb., az Üt. 30/A. § (4) bekezdésének megsértését,

1 rb., az Üt. 30/A. § (5) bekezdésének megsértését,

1 rb., az Üt. 30/A. § (6) bekezdésének megsértését,

ezért az eljárás alá vont személlyel szemben a fegyelmi tanács az Üt. 38. § c) pontja alapján

10 (tíz) év kamarából való kizárás fegyelmi büntetést alkalmaz.

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont személyt, hogy a jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg 80.000,- Ft azaz nyolcvanezer forint kamarai átalányköltséget a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara 11743002-20014627 számú számlájára vagy a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara pénztárába való közvetlen befizetés útján.

A határozat ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül az eljárás alá vont ügyvéd (személy), jogi képviselője, illetve a fegyelmi biztos az elsőfokú fegyelmi tanácsnál benyújtott, de a másodfokú fegyelmi tanácsnak címzett fellebbezéssel élhet. A fellebbezés a határozat végrehajtására halasztó hatályú. A tevékenység végzése alóli felfüggesztés vonatkozásában külön fellebbezésnek van helye, amelynek nincs halasztó hatálya. A fellebbezésben elő kell terjeszteni annak indokait is. A fellebbezésben akkor lehet új tényre vagy bizonyítékra hivatkozni, ha a fellebbező az elsőfokú eljárásban arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

A területi kamara elnöke a fegyelmi biztost a fellebbezési határidő lejártát megelőző harmadik munkanapig utasíthatja fellebbezés előterjesztésére.

A fegyelmi eljárásról szóló 6/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 42.7. pontja alapján 2021. január 1-től az Üttv. 144. § (4) bekezdése és a FESZ 6.1. pontja értelmében az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak számára valamennyi fegyelmi ügyben kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Ennek megfelelően az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak kizárólag elektronikus

úton nyújthatják be fellebbezésüket. A postai úton vagy elektronikus levélben megküldött irat nem minősül joghatályos előterjesztésnek.

A fellebbezését az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni a <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül úgy, hogy a „CÍMZETT” mezőben annak a regionális fegyelmi bizottsághoz tartozó területi ügyvédi kamaráját kell kiválasztani, ahol a fegyelmi eljárást lefolytatták. A benyújtáshoz részletes segítséget talál a <https://www.muk.hu/fejelmi-ugyseged> oldalon.

Amennyiben a fellebbező nem aktív kamarai tag vagy nyilvántartott (pl. korábban már törölt személy), úgy fellebbezését két eredeti példányban postai úton is megküldheti.

Amennyiben a fellebbezésre jogosultak a határozat ellen nem fellebbeznek, a határozat a fellebbezésre nyitva álló határidő elteltével jogerőre emelkedik.

INDOKOLÁS:

A Kormányhivatal, mint bejelentő panaszt jelentett be a Megyei Ügyvédi Kamara részére. Panaszában sérelmezte az eljárás alá vont személy azon magatartását, hogy adásvételi jogügylettel összefüggésben az eljárás alá vont személy a bejelentő által 2016.december 28. napján a részére utalt 1.123.660,- Ft összegű otthonteremtési támogatást a jogosultnak nem fizette ki, és azt a bejelentő felhívására vissza sem fizette. Ezen körülmények miatt büntetőfeljelentést is tett a bejelentő. Panaszában a Kamara elnökétől az ügy kivizsgálását kérte.

Arra figyelemmel, hogy sem a nyomozó hatóságtól, sem az eljárás alá vont személytől nem érkezett a büntetőeljárás megindításával összefüggésben bejelentés, és e körben a bejelentő sem csatolt a panasz benyújtását követően iratot, a Kamara elnöke várta a nyomozó hatóság tájékoztatását az ügyben.

Arra figyelemmel, hogy semmilyen bejelentés nem érkezett a továbbiakban sem, így a Kamara megkereste 2020.01.29. napján a Rendőrkapitányságot, mely a büntetőügy áttételéről adott tájékoztatást a Kamara részére, majd a Megyei Rendőr-főkapitányság Vizsgálati Osztálya bejelentésében tájékoztatta hivatalosan a Megyei Ügyvédi Kamarát 2020.02.18. napján kelt levelében arról, hogy az eljárás alá vont személlyel szembeni nyomozás lezárult, és a büntetőügy iratait vádemelési javaslattal az ügyészség részére átadták. Ezt követően a Kamara megkereste a Járásbíróságot írásban 2020.02.24. napján, mely megkeresésre válasz nem érkezett. Erre figyelemmel a Kamara rövid úton 2020.05.21. napján kereste meg ismételten a Járásbíróságot, ahol azt a tájékoztatást adták, hogy a büntetőeljárás első fokon az eljárás alá vont személlyel szemben folyamatban van.

Ezen információk alapján a Kamara 2020.05.21. napján tájékoztatta a vezető fegyelmi biztost fegyelmi vétség elkövetésének lehetőségéről, aki ugyanezen a napon a tudomására jutott információk alapján hivatalból elrendelte az előzetes vizsgálatot, egyben a büntetőügy jogerős befejezéséig felfüggesztette azt.

Határozatával a vezető fegyelmi biztos – visszavonva az előzetes vizsgálatot felfüggesztő határozatát – és fegyelmi eljárást kezdeményezett 2021.06.10. napján.

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke 2021.07.22. napján keltezett határozatával kijelölte a eljáró fegyelmi tanácsot, melynek elnöke az iratokat 2021.07.27. napján vette át.

A fegyelmi tanács elnöke beszerezte az eljárás alá vont személy személyi lapját, valamint megkereste a Járásbíróságot, melynek 2021.08.05. napján kelt tájékoztatása alapján az ügy első fokon befejeződött, azonban a büntetőeljárás – fellebbezés folytán – a Törvényszék előtt folyamatban volt. A fegyelmi tanács megkereste a másodfokú bírósággként eljáró Törvényszéket is, kérve, hogy az ügy jogerős befejezése esetén az ügyben született első és másodfokú döntés tartalmáról nyújtson tájékoztatást.

Figyelemmel arra, hogy a Járásbíróság megkeresésre adott válaszából megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont személlyel, mint terhelten szemben ügyvédi visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt büntetőeljárás volt folyamatban, melynek tárgya az iratok alapján összefüggésben áll a fegyelmi eljárással, ezért a fegyelmi tanács tárgyaláson kívül hozott egyéb határozatával az Üttv. 140. § (1) bekezdése alapján a folyamatban lévő fegyelmi eljárást a Törvényszék előtt folyamatban lévő büntetőeljárásnak a bíróság jogerős ügyszéki határozatával vagy véglegessé vált nem ügyszéki végzésével történő befejezéséig, illetve az ügyészségnek vagy a nyomozó hatóságnak a feltételes ügyszéki felfüggesztés vagy közvetítői eljárás céljából történő felfüggesztéséről szóló, illetve további jogorvoslattal nem támadható eljárást megszüntető határozata meghozataláig felfüggesztette.

2021.09.27. napján kelt felhívásban értesítette a Megyei Ügyvédi Kamarát a Törvényszék a foglalkozástó eltiltás végrehajtására kiadott felhívásról, melyről a Kamara rövid úton értesítette a fegyelmi tanácsot. A fegyelmi tanács elnöke ennek alapján ismételen, rövid úton a Törvényszékhez fordult a jogerős döntés megküldése iránt, melyre válaszul a Törvényszék megküldte a Járásbíróság első fokú ítéletét, valamint a Törvényszék első fokú ítéletet helybenhagyó számú végzését.

Figyelemmel arra, hogy az eljárás felfüggesztése megszűnésének oka ezt követően megállapítható volt, a fegyelmi tanács tárgyalást tűzött, melyre szóló idézésében az eljárás folytatásáról rendelkezett, így a fegyelmi eljárás 2021.10.21. napjától folytatódott.

A fegyelmi tanács elnöke a vezető fegyelmi biztost felhívta indítványa pontosítására az idézésben, melyre válaszul a vezető fegyelmi biztos 2021.10.22. napján kelt beadványával akként nyilatkozott, hogy a bejelentőtől származó pénzüsszeg elfogadásával, kezelésével, felhasználásával, adminisztrációjával összefüggésben 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg az eljárás alá vont személy az Üt., a régi Etikai szabályzat, valamint a régi Letéti szabályzat rendelkezéseire figyelemmel, és vele szemben kizárás fegyelmi büntetés alkalmazását indítványozta.

A vezető fegyelmi biztos indítványát – ahogy korábban az idézést is – a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy bírósági ítéletben, közokiratban rögzített valamennyi elérhetőségére megküldte postai úton, felhívva határidő biztosításával nyilatkozatai, indítványai megtételének lehetőségére.

A fegyelmi tanács beszerezte a Megyei Rendőr-főkapitányság bejelentését, valamint a Megyei Ügyvédi Kamara titkárnak a Járásbíróság részére megküldött levelét, mert ezen iratok –bár hivatkozás történt rájuk – nem voltak fellelhetők a fegyelmi ügy aktájában.

A fegyelmi tanács beszerezte az eljárás alá vont személy kamarai nyilvántartásból való törléséről szóló határozatát.

A fegyelmi tanács megkereste a Megyei Rendőr-főkapitányságot annak közlése iránt, hogy mikor került sor az eljárás alá vont személy gyanúsított kihallgatására. A Megyei Rendőr-főkapitányság közölte, hogy 2019.08.13. napján hallgatta meg gyanúsítottként első alkalommal az eljárás alá vont személyt.

2021.11.12. napján, postai úton, a fegyelmi tárgyalást megelőzően érkezett levelében az eljárás alá vont személy vitatta a jogerős bírósági döntések alapját képező mérlegelési tevékenységet, kétségbe vonta a tanúk elfogulatlanságát, kiemelve, hogy a büntetőeljárás számára erkölcsi és egzisztenciális károkat okozott. Kiemelte levelében az eljárás alá vont személy, hogy érzi a felelősségét.

2021. november 12. napján a fegyelmi tanács fegyelmi tárgyalást tartott, melyen az eljárás alá vont személy nem jelent meg, az eljárásban iratot nem csatolt, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. A tárgyaláson a vezető fegyelmi biztos indítványozta az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségének megállapítását az Üt. 3. § (2) bekezdésének, az Üt. 30. § (2), (3) bekezdésének, a régi Letéti szabályzat 15. § (1) és (3) pontjának, a régi Etikai szabályzat 9/4. (1) bekezdésének megsértése miatt, valamint a 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat (Etikai szabályzat) 12.4. a) pontjában írt bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt. A vezető fegyelmi biztos kizárás fegyelmi büntetés alkalmazására tett indítványt.

A fegyelmi tanács a rendelkezésre álló adatok, így különösen a Megyei Kormányhivatal bejelentése, a Megyei Ügyvédi Kamara hivatalos feljegyzése és ahhoz kapcsolódó iratok, a Járásbíróság ítélete, valamint az azt helybenhagyó Törvényszék végzése, a Megyei Ügyvédi Kamara törlésről szóló határozata, valamint a Megyei Rendőr-főkapitányság tájékoztatása alapján az alábbi **összefoglaló tényállást** állapította meg:

Eljárás alá vont személy 1986-tól ügyvédjelölti, majd 1990-től ügyvédi tevékenységet folytatott a Megyei Ügyvédi Kamara tagjaként 2019. március 25. napjáig. Kamarai tagsága az Üttv. 149. § (1) a), b), valamint az Üttv. 177. § (1) bek. e), f) pontjára figyelemmel szűnt meg, a kamarai nyilvántartásból ezen okból került törlésre.

Az eljárás alá vont személyt eladók és vevő 2016. december 3. napján kelt okirattal meghatalmazták a 355 hrsz-ú, természetben a szám alatti ingatlan 64/96 tulajdonrészére vonatkozó adásvételi szerződés elkészítésével, ellenjegyzésével, valamint az illetékes földhivatal előtt a képviselőjük ellátásával. Az eljárás alá vont személy által szerkesztett adásvételi szerződés szerint vevő az 1.200.000,-Ft. összegű vételárból 1.123.660,- Ft-ot otthoneremtési támogatás igénybevételével 2016. december 31. napjáig fizeti meg az eladóknak oly módon, hogy azt az eladó részére a Bank Nyrt.-nél vezetett bankszámlájára utalja. A Megyei Kormányhivatal Járási Hivatala 2016. december 8. napján kelt határozatával vevő kérelmének helyt adva jóváhagyta az otthoneremtési támogatással elérni kívánt célt, és felhívta a Megyei Kormányhivatal Pénzügyi Osztályát az 1.123.660,- Ft összegű otthoneremtési támogatásnak az adásvételi szerződés szerint történő átutalására. A bejelentő 2016. december 8. és 28. napja között több alkalommal – így 2016. december 20. napján – sikertelenül kísérelte meg átutalni eladó részére az otthoneremtési támogatás összegét az adásvételi szerződésben rögzített bankszámlájára, mivel eladó megtakarítási jellegű bankszámlája (Takarékszám) a banki átutalás útján érkező jóváírás fogadására nem volt alkalmas. Az átutalások sikertelensége miatt a Megyei Kormányhivatal Pénzügyi Osztályának kérésére a Marcali Járási Hivatal gyámügyi szakügyintézője telefonon felvette a kapcsolatot a szerződő felek jogi képviselőjeként eljáró eljárás alá vont személlyel, aki vállalta az otthoneremtési támogatás összegének fogadását, majd annak ügyfelei részére történő kifizetését, ezért megadta a Bank Nyrt.-nél vezetett vállalkozói pénzforgalmi bankszámlaszámát annak közlésével, hogy azt használja ügyvédi letéti számlaként.

A Megyei Kormányhivatal Pénzügyi Osztálya 2016. december 28. napján az 1.123.660,-Ft összegű otthoneremtési támogatást eljárás alá vont személynek az általa közölt Bank Nyrt.-nél vezetett bankszámlájára átutalta, ezáltal azt az ügyfeleinek történő, az összeget ezzel a szerződésszerű kifizetés teljesítése céljából a eljárás alá vont személyre rábízta. Az eljárás alá vont személy az összeget elektronikus letétnyilvántartásban nem rögzítette, a 2016. december 3. napján kelt adásvételi szerződésnek a vételár kifizetésével kapcsolatos rendelkezéseinek módosítása iránt nem intézkedett, a vételárrészre jogosult ügyfeleit a bankszámlájára a 2016. december 29. napján érkezett összegről haladéktalanul nem tájékoztatta, illetőleg azt haladéktalanul nem bocsátotta a rendelkezésükre, ezzel szemben 2016. december 29. napján 8.33 órakor a bankszámlájáról pénztári készpénzkifizetés útján 1.100.000,-Ft összeget készpénzben felvette, majd azt ismeretlen céljaira fordította, míg a fennmaradó 23.660,-Ft az adósságokkal terhelt bankszámlájának költségeire fordítódott. Ezen magatartásával az eljárás alá vont személy a bejelentő által rábízott pénzt jogtalanul eltulajdonította, míg ügyfeleinek, szerződő feleknek azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, hivatásából folyó kötelességét haszonszerzés végett megszegte.

Az eljárás alá vont személy 2017. évben több héttel a vételárrész jóváírása után – pontosan nem meghatározható időpontban – tájékoztatta eladót arról, hogy a bejelentő vevő otthoneremtési támogatását a részére átutalta, majd valótlanul azt közölte, hogy az összeget befektette. Eladók sem előzetesen, sem az átutalásról történt tudomásszerzés után nem adtak felhatalmazást az eljárás alá vont személynek arra, hogy a vételárrészt bármilyen módon hasznosítsa.

Az eljárás alá vont személy később tartva attól, hogy néhai eladó örököse, illetőleg eladó büntető feljelentést tesznek ellene, 2018. évben – 2018. március 23. napjáig – több részletben összesen 350.000,-Ft-ot fizetett ki eladó örökösének, míg 2018. évben – 2018. május 24. napjáig - több részletben összesen 105.000,- Ft-ot fizetett ki eladó részére.

Eladó 2018 nyarán – pontosan nem meghatározható időpontokban – több alkalommal felszólította eljárás alá vont személyt a bejelentő által részére átutalt összegből a neki járó vételárrész kifizetésére, azonban az eljárás alá vont személy csak hitegette őt és pénz kifizetése elől különböző indokokra – így kórházi kezelésére, halálesetre, elutazásra – hivatkozva kitért. Az eljárás alá vont személy ezen időszakban 50.000,- Ft készpénz azonnali kifizetését is felajánlotta eladónak, aki a teljes összeget követelve annak átvételét megtagadta, ezért az eljárás alá vont személy az ő tudta nélkül 2018. szeptember 14. napján a Bank Nyrt. fiókjában 50.000,- Ft-ot fizetett be eladó Takarékszámjára.

Eladó tévesen 2017. szeptember 3. napi keltezéssel ellátott – a valóságban 2018. szeptember 3. napján kelt – bejelentőnek címzett beadványában bejelentést tett az eljárás alá vont személy ellen, mely alapján a bejelentő 2018 októberében az otthoneremtési támogatás kamattal növelt összegét – összesen 1.140.755,- Ft-ot – eladó részére megfizetett.

Miután az eljárás alá vont személy tudomást szerzett a bejelentőnek eladó felé teljesített kifizetéséről, 2018. október 18. napján felkereste eladót, akivel olyan valótlan tartalmú nyilatkozatot íratott alá,

mely szerint a eladókat megillető vételárésszel történő rendelkezéshez eladó hozzájárult. A valótlan tartalmú okirat joghatás kiváltására irányuló felhasználására azonban nem került sor, azt Bernáth eladó 2018. november 16. napján foganatosított tanúkihallgatása során hozta a nyomozó hatóság tudtára annak közlésével egyidejűleg, hogy az okirat valótlan tartalmú.

Az eljárás alá vont személy ezt követően 200.000,- Ft visszatérítését követelte eladótól a bejelentő ismételt teljesítésére hivatkozva. Eladó, mivel az eljárás alá vont személy által a takarékszámmlájára befizetett 50.000,- Ft, illetőleg eladó örökösének kifizetett 350.000,- Ft. alapján – figyelemmel arra is, hogy a családi elszámolásuk alapján néhai eladónak mindössze kb. 210.000,- Ft járt volna a vételárból – megalapozottnak tartotta az eljárás alá vont személy követelését, ezért a kért összeget 2018. november 5. napján, Balatonlellén az eljárás alá vont személynek megfizette.

A bejelentő a fenti ügygel összefüggésben büntető feljelentést tett, melynek alapján az eljárás alá vont személy gyanúsított kiállítására 2019.08.13. napján került sor. A gyanúsított kiállítás időpontjában az eljárás alá vont személy a Megyei Ügyvédi Kamarának már nem volt tagja, tagsági viszonya 2019.03.25. napján szűnt meg. Az eljárás alá vont személy az ellene közvérdra üldözendő bűncselekmény gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőeljárásról a Megyei Ügyvédi Kamarát nem tájékoztatta.

A nyomozás eredményeként az ügyészség az eljárás alá vont személlyel szemben vádat emelt, míg a bejelentő képviseletében főigazgató eljárás alá vont személlyel szemben 1.123.660,- Ft. összeg és kamatai iránt – összesen 1.140.755,- Ft-ra – keresetszerű polgári jogi igényt terjesztett elő a büntetőeljárásban a bíróság előtt.

A Járásbíróság széleskörű bizonyítási eljárás lefolytatását követően az eljárás alá vont személy büntetőjogi felelősségét megállapította a 1 rb. Btk. 372. § (1) bek., (3) bek. a) pontja szerinti sikkasztás, továbbá a 1 rb. Btk. 285. § (1), (2) bek. szerinti ügyvédi visszaélés büntetében első fokú ítéletével, melyet a Törvényszék, mint másodfokú bíróság végzésével jogerősen helybenhagyott. A bűnösség megállapításának következményeként az eljárás alá vont személlyel szemben jogerősen 1 év 8 hónap szabadságvesztés került kiszabásra, melynek végrehajtását a bíróság 2 év próbaidőre felfüggesztette, valamint az eljárás alá vont személyt a bíróság 3 évre eltiltotta valamennyi jogi végzettséget igénylő foglalkozástól, továbbá 818.660,- Ft erejéig vagyonelkobzást alkalmazott, a bejelentő polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

A Járásbíróság döntése ellen az eljárás alá vont személy fellebbezést jelentett be, melyet a Kaposvári Törvényszék elbírált, és végzésével helybenhagyott, így az első fokú döntés jogerőre emelkedett. A jogerősen, a fentiek szerint a bíróság által megállapított sikkasztást az eljárás alá vont személy 1.123.660,- Ft összegre követte el.

A vezető fegyelmi biztos indítványa a fegyelmi eljárás lefolytatására **alapos**.

Alkalmazandó jogszabály és kamarai szabályzat vonatkozásában a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Jelen eljárásban a fegyelmi felelősségre vonás körében vizsgálendő tevékenységét az eljárás alá vont személy 2016. december hónapban fejtette ki. 2016. december 3. napján kelt adásvételi szerződés szerkesztése a kapcsolódó jogügylet alapjaként, 2016. december 28. napján kormányhivatali utalás befogadása az eljárás alá vont személy részéről, 2016. december 29. napján az összeg felvétele az eljárás alá vont személy részéről. A fegyelmi vétség elkövetésének időpontjára figyelemmel – az elkövetett fegyelmi vétségekre, valamint a kiszabható fegyelmi büntetésekre, azok mértékére nézve az elkövetéskor hatályos szabályok alkalmazandók (FESZ 1.4. pont), azonban a fegyelmi eljárás lefolytatására, a tárgyalásra, a határozathozatalra, az eljárási költség viselésére már az Üttv., illetve az FESZ szabályai irányadók (Üttv. 208. § (22) bek., FESZ 42.2.). Ekként abban a kérdésben, hogy vétségnek minősülhet-e, és ha igen, milyen vétségnek minősülhet az eljárás alá vont személy magatartása, a magatartás tanúsításakor hatályban lévő szabályok szerint bírálendő el, ahogy az is, hogy elkövettség esetén ahhoz milyen jogkövetkezmény fűződik.

Míg abban a kérdésben, hogy milyen eljárási keretek közt hozhatja meg döntését a fegyelmi tanács, valamint döntésének milyen tartalmi és formai követelményeknek kell megfelelni, már az elbíráláskor kizárólagosan alkalmazandó és alkalmazható szabályok szabnak keretet.

A fegyelmi tanács erre figyelemmel az Üt., valamint a régi Letéti szabályzat, továbbá a régi Etikai szabályzat, valamint egy esetben az Etikai szabályzat alapján vizsgálta meg, hogy a fenti tényállás alapján az eljárás alá vont személy magatartása megvalósított-e fegyelmi értékelés alá vonható szabályszegést.

A fegyelmi biztos indítványja, és azzal kapcsolatosan a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Az Üt. 3. § (2) bekezdésének megsértése:

3. § (2) Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.

Jogerős bírósági ítélet támasztja alá, hogy szakmája szabályait súlyosan megsértette, szándékos magatartásával az eljárás alá vont személy, melyből egyértelműen következik, hogy magatartása a jogszabályokkal általában nem állt összhangban, mely kétséget kizáróan maga után vonja, hogy büntetőjogilag is jogerősen értékelt tevékenysége nem volt méltó az ügyvédi hivatáshoz. Szabályszegése az általa vállalt adásvételi jogüggyellett összefüggő pénzkezelés során folyamatosan, huzamos időn át, mind a pénz utalásának befogadása, mind annak kezelése, elköltése, a bejelentővel való kommunikációja során tanúsított magatartása, ügyfeleivel való bizalmi kapcsolattal visszaélő hozzáállása alapján az Üt. 3. § (2) bekezdésének folytatólagos, szándékos megsértése kétséget kizáróan megállapítható volt, így fegyelmi felelősségét a fegyelmi tanács e körben megállapította.

Régi Letéti szabályzat 15. § (1) és (3) pontjának sérelme:

15. § (1) Amennyiben az ügyvéd megbízója javára harmadik személytől pénzt vesz át (pl. visszautalt szakértői díj, az ellenérdekű fél terhére megítélt és általa fizetett perköltség), azt - 200.000 Ft-ot meghaladó összeg esetén - az elektronikus letétnyilvántartásban rögzíti.

(3) A harmadik személytől átvett pénzt az ügyvéd haladéktalanul megbízója rendelkezésére bocsátja, vagy arról a megbízója rendelkezése szerint intézkedik.

A régi Letéti szabályzat fenti rendelkezései az atipikus pénzkezelés eseteit rögzítik. Az atipikus pénzkezelés a letétkézelésnél tágabb jogintézmény, melyről akkor beszélünk, ha pénz átvételére nem

- a megbízás teljesítéseként
- a megbízáshoz kapcsolódó eljárási cselekmények költségének fedezeteként és azok teljesítésére,
- a megbízáshoz kapcsolódóan megőrzésre

kerül sor (Üt. 30. § (1) a-c) pontok).

Jelen esetben azonban kétséget kizáróan megállapítható, hogy a bejelentőtől az eljárás alá vont személy az adásvételi jogüggyellett teljesítésének (vételárrészlet rendelkezésre bocsátása) keretei közt fogadta be a pénzt, melyre figyelemmel már az atipikus pénzkezelés szabályainál jóval szigorúbb letéti szabályok az irányadók, figyelemmel az Üt. 30. § (3) bekezdésére, mely a fentiek szerint átvett pénz kizárólag letétkénti kezelésének kötelezettségét rögzíti.

A fentiek alapján a fegyelmi tanács álláspontja szerint tévesen jelölte meg a vezető fegyelmi biztos a régi Letéti szabályzat 15. § (1) és (3) bekezdésének sérelmét, melynek vizsgálatára kizárólag akkor lenne szükség, amennyiben az átvett pénzt nem lett volna kötelező az eljárás alá vont személynek letétként kezelni.

Nem vitás, hogy - mint többen a kevesebb - a letétkézelésre is irányadók voltak az atipikus pénzkezelés szabályai általánosságban és annyiban, amennyiben azokat a letéti jogviszonyokra irányadó szabályok nem szabályozzák szigorúbban. Amennyiben van speciális, szigorúbb szabály a pénzkezelés kapcsán, úgy az atipikus pénzkezelés tágabb tartalmú, általános szabályainak ugyanazon cselekmény tekintetében történő ismételt értékelése a tisztessége eljáráshoz fűződő alapvető joggal nem férne össze. A nyilvántartási kötelezettség, jogosult rendelkezési jogának biztosítása pedig a letétkörében lényegesen szigorúbban szabályozott.

A fegyelmi tanács rögzíti, hogy bár a Járásbíróság ítélete felhívja az atipikus pénzkezelés fenti szabályait, az annak megsértése körében tett bírósági álláspontot a fegyelmi tanács nem osztja, ezen állásponthoz nincs kötve, figyelemmel a FESZ 27.2/A a) pontjára, valamint arra, hogy a büntető bíróság által megállapított tényállást és a büntető bíróság által megállapított bűnösséget az eltérő jogi álláspont nem érinti, így a FESZ 27.2/B pontja nem sérül a fegyelmi tanács eltérő álláspontjának rögzítésével.

A fegyelmi tanács a fentiekkel összefüggésben megállapítja, hogy a bejelentő által 2016. december 28. napján eljárás alá vont személy részére átutalt, az eljárás alá vont személy számláján jóváírt, majd az eljárás alá vont személy számlájáról az eljárás alá vont személy által 2016. december 29. napján részben készpénzben felvett, részben a számla hátralékos költségeire levont 1.123.660,- Ft letéti összeg volt. A fegyelmi tanács kiemeli továbbá azt is, hogy a letéti jelleg megállapíthatóságának nem feltétele, hogy az összeg utalója letéti számlára utaljon. Más megközelítésben: nem attól állapítható meg egy összeg letéti jellege, hogy azt hova utalták, hanem annak alapján, hogy annak mi volt a rendeltetése, és azt az összeget befogadó ügyvéd miként, milyen célból fogadta el. Így irreleváns az, az egyébként tényként rögzíthető körülmény –melyet a büntető ítélet és másodfokú végzés is tartalmaz -, hogy a bejelentő milyen rendeltetésű ügyvédi számlára utalt, mivel nem az utalónak, hanem az összeg befogadójának kell tisztában lennie azzal, hogy milyen számlaszámra kéri az utalás teljesítését.

Üt. 30. § (2) bekezdésének sérelme:

Üt. 30. § (2) A vagyontárgy és pénz letétként való átvételére vonatkozó jogügyletet az ügyvéd írásban, a Magyar Ügyvédi Kamara szabályzatában meghatározott tartalmi elemeket is magában foglaló letéti szerződésben köteles rögzíteni.

Kétséget kizáróan megállapítható a jelen ügyben, hogy semmilyen írásbeli letéti szerződés nem jött létre, sem a bírósági eljárás során, sem a fegyelmi eljárásban ilyen szerződést az eljárás alá vont személy nem csatolt. A büntetőügyben keletkezett döntésekből is megállapítható, hogy nem készült ilyen szerződés, az eljárás alá vont személy védekezésének alapvető iránya az volt, hogy nem is letétként vett át pénzt. Nyilvánvalóan csak szándékos magatartással volt mellőzhető az írásbeli letéti szerződés megkötése, melynek – ha már vállalta a pénz befogadását az eljárás alá vont személy önként – semmilyen akadálya nem volt.

A fentiek alapján a fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megszegte az Üt. 30. § (2) bekezdését.

Üt. 30. § (3) bekezdésének sérelme:

Üt. 30. § (3) Az ügyvéd az átvett pénzt és vagyontárgyat kizárólag letétként kezelheti, azt nem hasznosíthatja, és nem fogadhat el olyan megbízást, amely a letét felhasználására hatalmazza fel.

A büntetőügy ítéleti tényállásából – az azt helybenhagyó másodfokú végzés indoklására is figyelemmel – kétséget kizáróan megállapítható, hogy az eljárás alá vont személy – saját nyilatkozata alapján is – nem letétként kezelte a bejelentő által utalt összeget, hanem azt jelentősebb részében felvette, és ismeretlen, az adásvételi jogügylettel semmilyen kapcsolatban nem lévő célokra használta fel, részben pedig bankszámlaterheinek kiegyenlítésére fordította, mely szintén nem kapcsolható az adásvételi jogügyletkez.

Az eljárás alá vont személynek a büntető ügyben előterjesztett fellebbezése indoklásában kifejtett azon hivatkozása –melyet a másodfokú végzés indoklása is tartalmaz -, hogy Bernáth Gyöngyi azzal bízta meg, hogy az eladásból származó vételárát fektesse be, illetve használja, alkalmatlan fegyelmi felelőssége elhárítására. Ugyanis, ha lett is volna ilyen felhatalmazás - melyet nem látott bizonyítottnak a büntetőbíróság –, azt az eljárás alá vont személy nem fogadhatta volna el. Ha ekként lett volna ilyen, úgy a felhatalmazás elfogadásával is fegyelmi vétséget követett volna el. Az eljárás alá vont személynek a régóta hatályos letéti előírásokkal, mint tevékenysége alapvető és kiemelten fontos szabályaival tisztában kellett lennie, így magatartása kizárólag szándékos lehet, gondatlanság e

körben – arra is figyelemmel, hogy ő maga adta meg számlája számát letéti számlájaként (Járásbíróóság ítélete 3. oldal [8] pont) - fel sem merülhet.

A fegyelmi tanács a fentiek alapján megállapítja, hogy az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megszegte az Üt. 30. § (3) bekezdését.

Régi Etikai szabályzat 9/4. pont (1) bekezdésének sérelme:

9/4. (1) Az ügyvéd köteles a megbízó részére átvett pénzről vagy egyéb értékről a megbízót haladéktalanul értesíteni.

Kétséget kizáróan megállapítható a büntetőügy tényállásából (Járásbíróóság ítélete 3. oldal [11] pont), hogy 2017-ben, hetekkel a vételárrész számláján történt jóváírását, a pénz felhasználását követően tájékoztatta csak az összeg jogosultját a pénz utalásának tényéről az eljárás alá vont személy.

Egyértelműen megállapítható, hogy nem fogadható el haladéktalan értesítésként több hét időtartam, különösen akkor nem, ha annak alapos indokát az eljárás alá vont személy nem adja.

Mivel tisztában volt az utalt összeg számlán való jóváírásának időpontjával az eljárás alá vont személy – hisz arról haladéktalanul fel is használta az utalt összeget -, így szándékosan hallgathatta csak el az összeg átvételét, így szándékos magatartásával valósította meg a fegyelmi szabályszegést.

A fentiek alapján a fegyelmi tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megszegte a régi Etikai szabályzat 9/4. (1) bekezdését.

Etikai szabályzat 12.4. a) pontjának sérelme:

12.4. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója – eljáró hatóság, illetve bíróság nevének és az ügy számának a feltüntetésével – köteles bejelenteni a területi ügyvédi kamarának, ha a) közvádra üldözendő eljárásban gyanúsítottként hallgatták meg

2018. október hónapban jelezte a bejelentő a Megyei Ügyvédi Kamara felé, hogy a feljelentést megtette az eljárás alá vont személlyel szemben. Az ügyben rendelkezésre álló rendőrségi tájékoztatásból, valamint bírósági döntésekből kétséget kizáróan megállapítható, hogy az eljárás alá vont személlyel szemben megindult a büntetőeljárás, melyben el is marasztalták, a büntetőeljárás tárgyát közvádra üldözendő bűncselekmények képezték. A Megyei Rendőr-főkapitányság fegyelmi tanács megkeresésére adott válaszából megállapítható, hogy 2019.08.13. napján került sor az eljárás alá vont személy gyanúsított kihallgatására, a fegyelmi tanács által beszerzett törlő határozatából pedig megállapítható, hogy a kamarai tagsági viszonya 2019.03.25. napján megszűnt.

A fentiek alapján – az Üttv. 107. §-ra figyelemmel – az eljárás alá vont személy akkor, mikor már a Megyei Ügyvédi Kamarának tagja nem volt, nem követhetett el fegyelmi vétséget, így ezen szabályszegést a fegyelmi tanács nem állapította meg.

A fegyelmi tanács az irányadó tényállás alapján a vezető fegyelmi biztos által megjelölt szabályszegéseken túl, a tényállás keretei közt az alábbiakat rögzíti:

Régi Letéti szabályzat 16. § (1) pontjának sérelme:

16. § (1) Az ügyvéd pénzletétet készpénzben, hitelintézetnél vezetett pénzforgalmi számlájának ügyvédi letéti alszámlájára vagy elkülönített letéti számlájára történő befizetéssel vagy átutalással vehet át. Pénzletét csak olyan pénznemben vehető át, amelyre abban a pénznemben a letéti alszámla vagy elkülönített letéti számla megnyitható.

Kétséget kizáróan megállapítható a büntetőügy tényállásából (Járásbíróóság ítélete 3. oldal [8], [9]) hogy letéti számlája helyett, vállalkozói számlájára utaltatta az eljárás alá vont személy a letéti

összeget, melyet nagyobb részben felvett, kisebb részben számlája terheinek kiegyenlítésére felhasználta, azt így nem utalta tovább sem a letéti számlájára.

Amennyiben a letéti összeg utalással kerül teljesítésre, úgy az kizárólag letéti számlára utalható. Nem vitásan fordulhat elő téves utalás, melynek észlelése esetén az összeget a vállalkozói számla és a letéti számla közti átvezetéssel, megfelelően dokumentálva el kell végezni. Erre azonban szándéka sem volt az eljárás alá vont személynek, aki tényszerűen vállalkozói számlájáról a fenti módokon a teljes összeget felhasználta a jogügylettől eltérő célokra.

Tisztában volt az eljárás alá vont személy nyilvánvalóan letéti számlája és vállalkozói számlája számainak különbségével, meg sem kísérelte annak korrekcióját, így magatartása abban a körben, hogy az utalást nem letéti számláján fogadta (kifejezetten nem is erre kérte) csak szándékos lehetett.

A fentiek alapján a fegyelmi tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megszegte a régi Letéti szabályzat 16. § (1) pontját.

Régi Letéti szabályzat 19. § (2) pontjának sérelme:

19. § (2) A letéteményes köteles a letevőt – teljesítési letét esetén a jogosultat is – a letétre vonatkozó minden lényeges körülményről értesíteni, ennek elmulasztásából eredő károkért felelős.

Kétséget kizáróan megállapítható, hogy a bejelentőt, mint letevőnek minősülőt az eljárás alá vont személy semmiről nem értesítette. A bejelentő eladótól értesült 2018. szeptemberben arról, hogy a letétként kifizetett összeg vételárresztként való kifizetése nem történt meg. (Járásbíróság ítélet [15] pont)

A fent már kifejtettek alapján kétséget kizáróan az is megállapítható, hogy az egyébként teljesítési letétnak minősülő letétről a jogosultat is csak a letét beérkezését követően hetekkel értesítette az eljárás alá vont személy.

Itt jegyzi meg a fegyelmi tanács, hogy a régi Etikai szabályzat 9/4. (1) bek. és a régi Letéti szabályzat 19. § (2) nem egyező magatartási követelményt rögzít, és nem egyező érintetti kör felé követeli meg azt, így a régi Letéti szabályzat 19. § (2) önálló értékelése nem jelenti ugyanazon magatartás kétszeri értékelését.

Szándékosság kétséget kizáróan megállapítható, hiszen közel 1 év és 9 hónappal az utalást követően sem értesítette semmiről a letevőt az eljárás alá vont személy, a jogosultat is csak hetekkel később, mely nyilvánvalóan csak szándékos mulasztással valósítható meg, mellyel feltehetően a jogellenes pénzkezelést igyekezett leplezni az eljárás alá vont személy, bár a mulasztás indoka a fegyelmi felelősség szempontjából irreleváns.

A fentiek alapján a fegyelmi tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megszegte a régi Letéti szabályzat 19. § (2) pontját.

Régi Letéti szabályzat 21. § sérelme:

21. § Az ügyvéd az általa átvett letétekről – a pénzletek kivételével – nyilvántartást vezet.

Kétséget kizáróan megállapítható – az eljárás alá vont személy büntetőügyben ítéleti tényállásban, majd a másodfokú végzésben rögzített védekezéséből -, hogy nem letétnak állította az utalt összeget, így szükségképpen nem vezetett a letét esetében kötelező nyilvántartást. A fegyelmi eljárásban sem került benyújtásra e körben semmilyen irat. Ezt a nyilvántartást szándékosan nem vezette az eljárás alá vont személy, ennek indoka irreleváns, hiszen tisztában kellett lennie ezen kötelezettségével.

A fentiek alapján a fegyelmi tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont személy szándékos magatartásával megszegte a régi Letéti szabályzat 21. §-át.

Üt. 30/A. § (4), (5), (6) bekezdéseinek sérelme:

Üt. 30/A. § (4) Az ügyvéd a letét átvételével egyidejűleg köteles a letéti szerződés (2) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt adatait a letéti nyilvántartásban rögzíteni és a rögzítés tényét igazoló - a (2) bekezdésben meghatározott adatokat tartalmazó - iratot a letevőnek átadni. Ha a pénzletétet átutalással fizetik meg, a letét letéti nyilvántartásban történő rögzítésére az ügyvéd a letéti számlán történő jóváírását követő napon köteles.

(5) A letét adatainak a letéti nyilvántartásban való rögzítése a területi kamara által erre a célra biztosított elektronikus felületen keresztül hivatalos elektronikus aláírással és időbélyeggel ellátott nyilatkozat megtételével történik. A területi ügyvédi kamara gondoskodik arról, hogy a nyilatkozat megtételére szolgáló informatikai alkalmazás az ügyvédek számára - az üzemszerű karbantartás idejét leszámítva - folyamatosan elérhető legyen.

(6) Az ügyvéd a letét összegének változását és a letét megszűnését a letéti nyilvántartásban haladéktalanul, de legkésőbb három munkanapon belül rögzíteni köteles.

Kétséget kizáróan megállapítható, hogy legkésőbb 2016. december 29. napján –mikor a letétként előző nap utalt összeget felhasználta teljes mértékben – a letétet az eljárás alá vont személy átvette, azonban ezzel egyidejűleg semmilyen adatot nem rögzített a Megyei Ügyvédi Kamara által működtetett elektronikus letéti rendszerben, e körben iratot nem csatolt. Nem rögzítette továbbá a letét felvételének, felhasználásának tényét sem. E körben irreleváns az, hogy tudatosan, jogellenesen használta fel a letétet, csak annyi releváns, hogy az megszűnt, mivel felhasználta (kifizette részben készpénzben saját magának, illetve kiegyenlítette banki terheit a számláján jóváírt összeg egy részével). Nyilván nem lehet a mulasztás kimentésének indoka az, hogy azért maradt el az adatrögzítés, mert annak elmaradásával bűncselekményt kívánt leplezni az érintett, akinek büntetőjogi felelőssége jogerősen megállapításra is került.

Így azzal a szándékos mulasztásával, hogy nem rögzített semmilyen nyilvántartásban semmilyen adatot – így az Üt. 30/A. § (2) bek. a)-d) pontjaiban megjelölt adatokat sem -, szándékosan megszegte az Üt. 30/A. § (4) bekezdésében írt adatrögzítési kötelezettségét; továbbá azzal a mulasztásával, hogy adatrögzítésre nem használta az elektronikus letéti nyilvántartó rendszert, szándékosan megszegte az Üt. 30/A. § (5) bekezdésében foglaltakat; míg azzal a mulasztásával, hogy a letét kifizetését, önmaga általi felhasználását, ezzel gyakorlatilag annak birtokából való kikerülését nem rögzítette az elektronikus letéti nyilvántartásban egyáltalán, szándékosan megszegte az Üt. 30/A. § (6) bekezdésében foglaltakat az eljárás alá vont személy. Ezen szabályszegéseket a fentiekre figyelemmel a fegyelmi tanács megállapítja.

A bírósági ítélethez kötöttség körében a fegyelmi tanács az alábbiakat rögzíti:

FESZ 27.2/A. A fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál köti

- a) *a büntetőbíróság bűnösséget megállapító ítélete annyiban, hogy nem állapíthatja meg, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt nem követte el*

FESZ 27.2/B. A fegyelmi tanács a 27.2/A. pontján kívül az általa ismert bírósági határozat rendelkező részétől, valamint az indokolásában megállapított tényállástól csak a fegyelmi eljárásban feltárt olyan bizonyíték alapján térhet el, amelyet a bírósági eljárásban nem bíráltak el.

A fegyelmi tanács a FESZ 27.2/A. pontja alapján nem térhet el a bűnösség megállapítása körében a büntetőbíróság döntésétől, így a fent megjelölt bűncselekmények elkövetését tényként rögzíti. A bíróságok által megállapított tényállás tekintetében a fegyelmi tanács az összefoglaló tényállást a fent hivatkozott ítéleti indokolás alapján állapította meg a FESZ 27.2/B. pontjára is figyelemmel, mely büntetőügyben meghallgatott tanúk nyilatkozatán alapul, ismételt meghallgatásukat a jelen eljárásban szükségtelennek tartotta a fegyelmi tanács, e körben indítvány sem érkezett.

A fegyelmi tanács rámutat arra is, hogy nincs lehetősége a büntetőítélet tényállástól való eltérésre sem jelen ügyben.

Ezen körülményekre figyelemmel, a fegyelmi értékeléshez szükséges körben a fentiek szerint állapította meg a fegyelmi tanács az összefoglaló tényállást azzal, hogy a bizonyítékok körének bővítésére, eltérő értékelésére nem látott lehetőséget.

Súlyosító és enyhítő körülmények:

A fegyelmi tanács súlyosító körülményként értékelte a bejelentőnek okozott kárt, mely nem térült meg. Nyomatékos súlyosító körülmény, hogy az eljárás alá vont személy magatartása alkalmas volt arra, hogy a letét- és pénzkezeléssel összefüggésben az ügyvédségbe vetett közbizalmat súlyosan sértse általánosságban, továbbá saját ügyfelével szemben is visszaélt a belé vetett bizalommal csakúgy, mint a bejelentő bizalmával, melyre az utalását alapozta. A letétkezelés szabályai az ügyvédség olyan alapvető bizalmi szolgáltatásának szabályai, melyek megsértése alkalmas arra, hogy ezen pénzkezelési jogi privilégium létjogosultságát aláássa, és felmerüljön annak jogalkotói megvonása sorozatos visszaélések esetén. Ezért következetesen és a legnagyobb szigorral kell fellépnie ilyen esetekben a fegyelmi apparátusnak ahhoz, hogy ne pusztán az adott eljárás alá vont személyt, de a hivatásrend többi tagját is visszatartsa a hasonló jellegű cselekmények elkövetésétől.

Súlyosító körülményként értékelte a fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont személlyel szemben szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására került sor, valamint jogerősen a jogi végzettséget igénylő foglalkozástól is eltiltásra került határozott időre.

Súlyosító körülményként értékelte a fegyelmi a tanács a többszörös jogsértést, a szándékos, részben folytatódagos elkövetési módot.

Enyhítő körülményt nem tárt fel a fegyelmi tanács.

Enyhítő körülménynek jelen ügyben az idő múlása nem tekinthető, ugyanis ennek indoka az eljárás alá vont személlyel szembeni büntetőeljárás lefolytatása, mely az eljárás alá vont személy marasztalásával zárult. Az eljárás alá vont személy idős korát sem tudta enyhítő körülményként figyelembe venni a fegyelmi tanács, mert nem gondatlan cselekmények, hanem szándékos, bűncselekményeket is megvalósító sorozatos magatartások képezik e felelősségre vonás alapját, melyeknél éppen több éves tapasztalatára hagyatkozott az eljárás alá vont személy. Az idős kort legfeljebb olyan gondatlan cselekményeknél lehetne figyelembe venni kifogástalan fegyelmi és büntető előélet esetén enyhítő körülményként, melyek nem valósítanak meg bűncselekményt, s melyek kárt nem okozó figyelmetlenséggel, tévedéssel állnak összefüggésben.

Figyelemmel a súlyosító körülményekre, az enyhítő körülmények hiányára, a fegyelmi tanács úgy ítélte meg, hogy nem mellőzhető az Út 38. § c) pontja alapján a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazása. A fegyelmi tanács álláspontja az, hogy az alkalmazott büntetés neme alkalmas arra, hogy a hasonló jellegű cselekmények tekintetében kifejezésre juttassa az ügyvédi hivatásrend következetes elítélő álláspontját valamennyi hivatást gyakorló személy felé, beleértve az eljárás alá vont személyt is.

A fegyelmi tanács - bár megvizsgálta ennek feltételeit –nem látott lehetőséget arra, hogy pénzbírságot alkalmazzon. A fegyelmi tanács kiemeli, hogy önmagában a letéti szabályok jelen ügyben megvalósított súlyos megszegése, egyértelmű bűncselekmény elkövetése, a szabályszegés tényleges következményére is figyelemmel alkalmasak a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazására, enyhébb szankció nem alkalmazható. A fegyelmi eljárásokban következetesen érvényesül az az álláspont, hogy a letéti szabályok szándékos és súlyos megsértésekor alkalmazni szükséges és indokolt a legsúlyosabb fegyelmi büntetést, hogy mind az eljárás alá vont személy, mind általában az ügyvédség felé nyilvánvalóvá váljon, hogy a letéttel való visszaélés következményei pénzfizetéssel nem háríthatók el. Ilyen jelentős tárgyi súlyú cselekmény esetén, enyhítő körülmény hiányában még magas összegű pénzbírság alkalmazása is súlytalan joghátrány lenne a fegyelmi tanács álláspontja szerint.

Megjegyzi a fegyelmi tanács azt is, hogy a jogerős büntető ítélet alapján is 3 év időtartamra minden jogi végzettséget igénylő foglalkozástól eltiltásra került az eljárás alá vont személy, így annak érdekében, hogy a fegyelmi ügy kapcsán érdemben kifejezésre jusson a hivatásrend elítélő álláspontja az eljárás alá vont személlyel szemben, kizárólag a 3 évet meghaladó kizárás jöhetett szóba joghátrányként.

Értékelve a fentieket, azon körülményt, hogy az eljárás alá vont személy magatartása bűncselekményeket is megvalósított, kárt nem térített, és szándékos magatartásával sorozatosan, alapvető szabályok megszegését követte el saját ügyfelének bizalmával egyértelműen visszaélve, súlyosan veszélyeztetve az ügyvédségbe vetett közbizalmat, csak a hosszú tartamú kizárást látta alkalmasnak mind speciál-, mind generál-preventív szempontból a fegyelmi tanács szankcióként. A kizárás időtartamának meghatározásakor figyelemmel volt a fegyelmi tanács arra is, hogy az Üttv., mint jelenleg hatályos jogszabály 108. § (6) bekezdése 10 évben maximalizálja a kizárás időtartamát.

Figyelemmel arra, hogy az eljárás alá vont személy a határozat meghozatalakor már nem tagja az ügyvédi kamarának, így ügyvédi tevékenysége felfüggesztéséről dönteni nem kellett (FESZ 27.5. f) pont).

A fegyelmi eljárás lefolytatására irányadó eljárási határidő 2021.07.27. napján indult, a határozat meghozatalára 2021. november 12. napján került sor. A fegyelmi tanács határozatát az Üttv. 126. § (4) bekezdésében biztosított időtartamon belül hozta meg, figyelemmel arra is, hogy a 2021.08.10. napjától 2021.10.21. napjáig tartó időtartam az Üttv. 126. § (4) bek. szerinti határidőbe nem számít bele.

A jelen eljárásban a fegyelmi tanács megvizsgálta erre irányuló indítvány nélkül is az elévülés lehetőségét, azonban egyrészt azon fegyelmi vétségek esetén, melyek a letéttel, az azzal való rendelkezés szabálytalanságával függenek össze, büntetőeljárás indult, melyben az eljárás alá vont személy büntetőjogi felelőssége megállapításra került, így ezen esetekben sem az Üttv. 112. § (3) bek., sem az Üt. 41. § (2) bek. alapján az elévülés fel sem merülhet, mivel a büntetőügyekben az általános elévülési alsó határ 5 év, mely még az első releváns okirat (2016.12.03. adásvételi szerződés) keltétől sem telt el, egyebekben a büntetőeljárás megindításával meg is szakadt az elévülés.

A vezető fegyelmi biztos tudomására a fegyelmi ügyre okot adó körülmények 2020.05.21. napján jutottak (a 2020.03.11. napján kihirdetett veszélyhelyzet alatt), azonban a rá irányadó, ezen a napon induló, a fegyelmi eljárás kezdeményezésére nyitva álló elévülési idő megszakadt a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készülségről szóló, 2020. 06.18. napjától hatályos 2020. évi LVIII. tv. 120. § (6) bek. alapján:

120. § (6) *A fegyelmi vagy etikai felelősségre vonás elévülése a veszélyhelyzet megszűnését követő napon folytatódik.*

A veszélyhelyzet 2020.06.18. napján szűnt meg, azaz az elévülés 2020.06.19. napján folytatódott (gyakorlatilag az Üttv. 112. § (1) bek. szerinti határidő ekkor kezdődött meg), melynek időtartamába az Üttv. 116/A. § alapján a 2020. július 15. és 2020. augusztus 20-ig terjedő időszak nem számított bele. Ezt követően a 478/2020. (XI.3.) Kormányrendelet 2020.11.04. napjától hatályosan újra kihirdette a veszélyhelyzetet, mely 2021.02.08. napján ismételten megszűnt a 26/2021. (I.29.) Kormányrendelet alapján. A 27/2021. (I.29.) Kormányrendelet újra kihirdette a veszélyhelyzetet 2021.02.08. napján, mely 2022. januárig meghosszabbításra került, így jelenleg is tart. A 6 hónapos időtartam tehát nem járt le, az eljárási elévülés a fegyelmi eljárás kezdeményezhetősége körében sem állt be.

Az eljárás során 80.000,- Ft első fokú eljárási átalányköltség merült fel. A fegyelmi tanács tagjának útiköltségét más ügyben már felszámította a határozathozatal napjára, így jelen eljárásban az ismételten nem számítható fel.

Az első fokú eljárás átalányköltségének viselésére – figyelemmel felelősségének megállapítására – az eljárás alá vont személy köteles. (Üttv. 142. § (2) bek., FESZ 40.1. a), 40.2. a) pont)

Az első fokú határozattal szembeni jogorvoslati jogot az Üttv. 135. § biztosítja.

A jelen határozat az Üt., az Üttv., a FESZ, a régi Letéti szabályzat, a régi Etikai szabályzat, az Etikai szabályzat, valamint az elektronikus ügyintézés a bizalmi szolgáltatás általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. tv. rendelkezésein alapul.

Záró rész:

Határozathozatal helye, ideje: Kaposvár, 2021. november 12.

A határozat – jogorvoslati kérelem hiányában – 2021.12.09. napján jogerőre emelkedett.

dr. Berlik Zoltán
fegyelmi tanács elnöke